

Pravne stopnje in njihovi ròki v upravnem postopanju.

Naslednja sistematična sestava različnih dotičnih določil naj služi praktikom v pomoč pri vsakdanjem upravnem poslovanju, je pa tudi ne kaj veseli izraz sedanjega upravnega postopanja vsled — uvedena dvovladja in urivajočega se formalizma.

Pritožbe in vzklici proti odredbam in razzodbam:

občinskega starejšinstva

v domačem področji:

1. pri sestavi prvotnega imenika porotnikom	do občinske komisije
v 8 dneh	1873, dež. zak. št. 26
2. v drugih slučajih	do občinskega odbora
v 14 dneh	1862, drž. zak. št. 18 čl. XVI in 1866, dež. zak. št. 2

v izročnem področji:

v volitvenem postopanju

3. pri volilskih imenikih občinskih	do občinske volilne komisije
v 8 dneh	1866, dež. zak. št. 2
	do okrajnega oblastva
v 3 dneh	1866, dež. zak. št. 2
4. pri volilskih imenikih za deželnozborske in državnozborske volitve	do okrajnega oblastva
v 3 dneh	1873, drž. zak. št. 41
5. zaradi veljavnosti občinske volitve	do deželne vlade
v 8 dneh	1873, dež. zak. št. 26
6. zaradi veljavnosti deželnozborske ali državnozborske volitve	do deželnega ali državnega zastopstva	1884, dež. zak. št. 10

v kazenskem postopanju pri prestopkih

7. stavbinskega zakona	do okrajnega oblastva v 14 dneh	1875, dež. zak. št. 26
8. požarnega zakona	do okrajnega oblastva v 8 dneh	1881, dež. zak. št. 14
9. zakona za obrambo ptičev	do okrajnega oblastva v 8 dneh	1870, dež. zak. št. 20
10. naredeb o gosenicah	do okrajnega oblastva v 8 dneh	1870, dež. zak. št. 21
11. naredeb o predenici itd.	do okrajnega oblastva v 8 dneh	1883, dež. zak. št. 10
12. poljske obrambe	do okrajnega oblastva v 8 dneh	1875, dež. zak. št. 8
13. lokalnega redarstva sploh	do okrajnega oblastva v 24 urah**	1855, drž. zak. št. 61
<i>v drugih slučajih</i>		
14.	do okrajnega oblastva v 14 dneh	1866, dež. zak. št. 2

občinskega odbora

v domačem področji

15.	do deželnega odbora v 14 dneh	1862, drž. zak. št. 18 čl. XVIII c in 1866, dež. zak. št. 2
-----	-------------------------------------	--

v izročnem področji

16.	do okrajnega oblastva v 14 dneh	1862, drž. zak. št. 18 čl. XVIII c in 1866, dež. zak. št. 2
17. Poleg tega ima okrajno oblastvo pravico zavirati občinskega od- bora sklepe, kateri niso v nje- govi pristojnosti ali niso po zakonu, bodi to v opraviilih domačega ali pa izročnega področja		1862, drž. zak. št. 18 čl. XVI in 1866, dež. zak. št. 2

okrajnega cestnega odbora

18.	do deželnega odbora
v 14 dneh | 1873, dež. zak.
št. 8 |
|-----|----------------------------------|--------------------------|

deželnega odbora

19. pri prekrških prava pod tek. št. 90	do upravnega sodišča
v 60 dneh	1876, drž. zak.
št. 36
20. pri konfliktih zaradi kompetence pod tek. št. 91	do državnega sodišča	1867, drž. zak.
št. 143
21. pri zahtevkih pod tek. št. 94	do državnega sodišča	1869, drž. zak.
št. 44

okrajnega oblastva

glede vojaškega nabora,

kedar teče prošnja za olajšave duhovnikom, učiteljem, poljedelcem in vzdržateljem rodbine in

22. kedar je vanjo privoljeno, imajo zastopniki vojske, deželne bramba in občine pravi o ugovora	do deželne vlade
v 14 dneh	poučilo k vojnemu zakonu z leta 1889
§§ 47—59
23. kedar je zavrtna, pa stranke pravico vzklica	do deželne vlade
v 14 dneh	poučilo k vojnemu zakonu z leta 1889
§§ 47—59
24. kedar se izseljuje kečo vojaštvu podvržen	do deželne vlade
v 30 dneh	min. razpis z dne 1. novem.
1882 št. 1465
25. kedar se odmeri vojaška pristojbina	do deželne vlade
v 30 dneh	1880, drž. zak.
št. 70
26. v kazenskem postopanju	do deželne vlade
v 14 dneh	poučilo k vojnemu zak.
§ 84

v obrtnih rečeh

27. kedar se prepove obrt ali podružno podjetje in prenos obrta ali če se odvzame (§§ 13., 14., 18., 20., 22., 48., 56. in 57. obrt. zak.)	do deželne vlade
v 6 tednih | 1883, drž. zak.
št. 39, § 146 |
|--|--------------------------------|----------------------------------|

28. pri pritožbah občin zaradi krčmarskih pravic in v drugih obrtnih vprašanjih	do deželne vlade v 14 dneh	1883, drž. zak. št. 39 in min. razpis z dne 2. septembra 1887 št. 11695
v kazenskem postopanju zaradi prestopkov		
29. stavbinskega zakona in vodnega zakona	do deželne vlade v 14 dneh	1875 dež. zak. št. 26 1872, dež. zak. št. 16
30. deželnih zakonov, navedenih gore pod tek. št. 8—12	do deželne vlade v 8 dneh	glej tek. št. 8 do 10
31. obrtnega zakona	do deželne vlade v 14 dneh	1883, drž. zak. št. 39, § 148.
32. zaradi šolskih zamud	do deželnega šolskega sveta v 24 urah	1874, ukaz. list minist. za uk in bogočastje str. 402
33. sploh policijskih predpisov	do deželne vlade v 24 urah	1855, drž. zak. št. 61
zaradi odgona		
34.	do deželne vlade takoj	1871, drž. zak. št. 88
zaradi odprave		
35.	do deželne vlade v 3 dneh	1871, drž. zak. št. 88
zaradi zbornega prava		
36.	do deželne vlade v 8 dneh	1867, drž. zak. št. 135
zaradi stavljenja pod prigled potnega lista		
37.	do deželne vlade v 14 dneh	1853, drž. zak. št. 179
v volitvenem postopanju komisije za pogozdovanje Krasa		
38.	do deželne vlade v 8 dneh	1886, dež. zak. št. 7

pri sestavi volilskih imenikov za deželnozborske in državnozborske volitve

39. do deželnega predsednika v 3 dneh 1873, drž. zak. št. 40 in 1884, dež. zak. št. 10

pri odkupu cerkvenih davščin*

40. do deželne vlade v 30 dneh 1886, dež. zak. št. 25, § 23

pri odkupu in uredbi vkupnih zemljišč

41. proti popisu deležkih vrednôt do deželne agrarne komisije v 8 ozir. 14 dneh 1888, dež. zak. št. 2 in 17, § 81

42. proti načrtu o razdelbi in uredbi do deželne agrarne komisije v 30 dneh 1888, dež. zak. št. 2 in 17, § 96

za druge prigodke

43. do deželne agrarne komisije v 14 dneh 1888, dež. zak. št. 2 in 17, § 45

v drugih upravnih rečeh

44. do deželne vlade v 14 dneh 1855, drž. zak. št. 52, § 92

okrajnega šolskega sveta

45. do deželnega šolskega sveta v 14 dneh 1870, dež. zak. št. 11, § 25

deželne vlade

glede vojaškega nabora,

46. če ne podeli izvenredne ženitvene dovolitve do ministerstva za deželno bran v 4 tednih poučilo k voj. zak. § 19

47. če privoli ali ne privoli v olajšave za vzdržatelje rodbine*, za duhovnike, učitelje in poljedelce do ministerstva za deželno bran v 4 tednih navodilo k voj. zak. § 47—59

48. pri odmerah vojaške pristojbine* do ministerstva za deželno bran v 4 tednih 1880, d.ž. zak. št. 70

49. v kazenskem postopanju do ministerstva za deželno bran v 4 tednih poučilo k voj. zak. § 84

v obrtnih rečeh

50. kedar se prepove obrt ali podružno podjetje in prenos obrta ali če se odvzame*	do ministerstva za notranje reči v 6 tednih	1883, drž. zak. št. 39 in minist. razpis z dne 2. sept. 1887 št. 11695
51. zaradi obrtovalnic	do ministerstva za notranje reči v 14 dneh	kakor gore
52. na rekurze občin glede krčmarških pravic	do ministerstva za notranje reči v 14 dneh	kakor gore
53. v drugih obrtnih vprašanjih	do ministerstva za notranje reči v 4 tednih	kakor gore

v kazenskem postopanju zaradi prestopkov

54. stavbinskega in vodnega zakona*	do ministerstva za notranje reči v 14 dneh	1875, dež. zak. št. 26, § 97 in 1872, dež. zak. št. 16
55. deželnih zakonov, pod tek. št. 8—12 navedenih*	do ministerstva za notranje reči v 8 dneh	kakor gore
56. obrtnega zakona	do ministerstva za notranje reči v 14 dneh	1883, drž. zak. št. 39
57. zaradi šolskih zamud	do ministerstva za uk in bogočastje v 24 urah	1874, ukazni list minist. za uk in bogočastje str. 402
58. sploh policijskih predpisov*	do ministerstva za notranje reči v 24 urah	1855, drž. zak. št. 61

v rečeh vodnega prava

59.	do ministerstva za poljedelstvo v 14 dneh	1872, dež. zak. št. 16, § 72

v rečeh stavbinskih

60.	do ministerstva za notranje reči v 4 tednih	1875, dež. zak. št. 25, § 92

v rečeh razlastitvenih pri graditvi železnic		
61.	do ministerstva za notranje reči v 8 dneh	1878, drž. zak. št. 30, § 18
zaradi povrnitve škode po lovu in divjaščini*		
62.	do ministerstva za poljedelstvo v 14 dneh	1889, dež. zak. št. 12
pri določitvi ribarskih okolišev		
63	do ministerstva za poljedelstvo v 60 dneh	1889, drž. zak. št. 12, § 32
v rečeh društvenega prava		
64.	do ministerstva za notranje reči v 60 dneh	1867, drž. zak. št. 134
v rečeh zbornega prava		
65.	do ministerstva za notranje reči v 8 dneh	1867, drž. zak. št. 135
v rečeh zakónskega prava		
66.	do ministerstva za notranje reči v 8 dneh	1868, drž. zak. št. 47
zaradi odmere verskega zaklada		
67.	do ministerstva za uk in bogo- častje v 4 tednih	1874, drž. zak. št. 51
zaradi odkupa cerkvenih davščin*		
68.	do ministerstva za notranje reči v 30 dneh	1886, drž. zak. št. 25 § 23
zaradi priznanja potnih izkazov		
69.	do ministerstva za notranje reči v 14 dneh	minist. razpis z dne 12. maja 1877, št. 11078
zaradi uvrščenja v konkretalnem stanu		
70.	do ministerstva za notranje reči v 14 dneh	minist. razpis z dne 15. novemb. 1866, št. 19629
v disciplinarnih obravnavah		
71.	do ministerstva za notranje reči v 14 dneh	1852, drž. zak. št. 1 § 82 in 1860, drž. zak. št. 64

v ostalih upravnih rečeh		
72.	do ministerstva za notranje reči v 4 tednih	1869, drž. zak. št. 116
deželnega šolskega sveta		
73.	do ministerstva za uk in bogo- častje v 14 dneh	1870, drž. zak. št. 11
fakultetnega dekanata na akademiji		
74.	do senata in ministerstva za uk in bogočastje v 8 dneh	1850, drž. zak. št. 370 in 1873, drž. zak. št. 63
deželne komisije za odkup zemljiških bremen		
75.	do ministerstva za notranje reči v 6 tednih	1857, drž. zak. št. 218 in 1889, dež. zak. št. 7
deželne komisije za osamolastitev fevdov		
76.	do osrednje komisije za osamolastitev fevdov v 6 tednih	1862, drž. zak. št. 103
deželne komisije za pogozditev Krasa		
77.	do ministerstva za poljedelstvo v 4 tednih	1885, dež. zak. št. 12
deželne komisije agrarske		
78.	do ministerske komisije agrarske v 14 dneh	1888, dež. zak. št. 2 in 3
vojaških nabornih oblastev		
79. kedar ne dadó pravice jedno- letne radovoljne službe ali stal- nega dopusta	do vojaškega teritorijalnega poveljstva v 14 dneh	poučilo k voj. zakonu iz leta 1889. §§ 52: 3, 60 in 71
80. kedar ne dadó olajšav gojencem učiteljišč	do vojaškega teritorijalnega poveljstva v 14 dneh	kakor gore

vojaškega teritorijalnega poveljstva

81. v teh istih slučajih	do vojnega ministerstva, event. do ministerstva za deželno bran v 4 tednih	poučilo k voj. zakonu z leta 1889, §§ 52: 3, 60 in 71

davčnih in pripadnih oblastev

82. zaradi priredbe, odmere in uprave neposrednjih ali posrednjih davkov ali pripadkov	do finančnega deželnega ravnateljstva v 30 dneh	1876, drž. zak št. 28
83. zaradi redovnih kaznij pri tem	do finančnega deželnega ravnateljstva v 8 dneh	kakor gore

v pripadnem kazenskem postopanju

84. če se odreče popust*	do pripadnega okrajnega sodišča v 30 dneh	1851, drž. zak. št. 52
85. pri drugih pritožbah v postopanju	do pripadnega višjega sodišča v 14 dneh	pripad. kaz. zak. z leta 1835, § 551
86. pri vzklicih zoper končne razsodbe in pri prošnjah za milost	do pripadnega višjega sodišča v 30 dneh	pripad. kaz. zak. z leta 1835, § 849

rudarskih oblastev

87.	do rudarskega višjega oblastva in do ministerstva za poljedelstvo v 30 dneh	1854, drž. zak. št. 146, § 231

občnega nadzorstva nad železnicami

88.	do trgovskega ministerstva v 14 dneh	1852, drž. zak. št. 1, § 82

poštnege ravnateljstva

89.	do trgovskega ministerstva v 6 tednih	poštni red z leta 1838

ministerstev

90. pri prekrških prava razen, če je reč odkazana sodiščem, mešanim senatom, državnemu sodišču ali če jo po svojem svobodnem preudarku lahko presojuje upravna oblastva ali komisije za davčne cenitve in nadalje, če se reč tiče imenovanja javnih upraviteljev ali disciplinarnega postopanja ž njimi, in naposled, če se tiče občno cele države	do upravnega sodišča v 60 dneh	1876, drž. zak. št. 36 in 37 ter 1867, drž. zak. št. 146
91. pri konfliktih zaradi kompetence v rečeh javnega prava, potem med sodišči, upravnimi oblastvi in deželnimi odbori, deželnimi zastopstvi in vladnimi oblastvi, deželnih odborov med seboj, naposled med upravnim sodiščem in sodišči	do državnega sodišča	1867, drž. zak. št. 143 in 146; 1869, drž. zak. št. 44; 1875, drž. zak. št. 37
92. če se odkloni sodna in politična kompetenca	do državnega sodišča v 60 dneh	kakor gore
93. pri prekrških političnih ustavnih pravic	do državnega sodišča v 14 dneh	kakor gore
94. pri nesodnih zahtevah deželá od države ali narobe, deželá med seboj, občin, občestev ali posameznikov od dežele ali države	do državnega sodišča	kakor gore

Opomnja. Kolikor se tiče rokov za pravne leke, ki jih pišejo deželni zakoni, oziralo se je tu samo na kronovino Kranjsko.

* Kjer ima slučaj jedno zvezdico, tam proti potrjujočim ali olajšajočim odločbam II. inštanice ni nobenega vzklica več. (1859, drž. zak. št. 196; 1860, drž. zak. št. 31; min. razp. z dne 5. marcija 1870, št. 4566.)

** V takih slučajih se uporablja večkrat tudi 14dnevni vzklicni ròk.

X.

O uradnem pospeševanju civilnih pravn.

Nekaterim sodiščem prišlo je v navado, da se završitev pravn pospešuje pōtem uradnih poročil.

Izda se dokazni odlok v sumarnem postopanju. Stranki sta bili v pravnih govorih nemarni, pa navedli sta priče le z I. I., po domače Štefanček, tam nekje v vasi (ki se imenuje) ali blizu te vasi. Poziv takim pričam dá se, in to je umevno, vročiti malokedaj. Sodni posel poroča o tem nedostatku, sedaj pa sodišče nima nujnišega opravila, nego, prav kakor v kazenskem postopanju, iskati tega nesrečnega Štefančka po vsem svojem območji, da bi se le jedina ta priča še zaslišala in da bi potem bilo moči pravdo konečno rešiti z razsodbo.

V taistem postopanju ni na primer najti priče, katero sodišče hoče slišati, bodi si, da se je preselila, bodi si da je v območji drugega zaprošenega sodišča, katero na površno poročilo poslovo, da človeka s tem in tem imenom ni v tem kotu, rajši desetkrat naznanja prosivšemu sodišču to nepriliko, nego da bi se natančneje prepričalo o površnosti poslove relacije. Kar hitro morata pravdni stranki pred sodišče, odpovedat se tej priči, samo da se bode dala razsojena pravda hitro iz rok.

Poglejmo si to-le! Dokazovanja v ustnem postopanju je konec, sedaj čaka se le še na dokazni odgovor; stranka, ki ga poda, bode uže prosila takoj inrotulacije, — no potlej bode konec naredila razsodba pravdnemu postopanju, ki se je vleklo tolikanj dolgo. Kaj pa, ako stranka noče podati dokaznega odgovora? Kaj, če na nobeni strani ni odvetnika, in če se celo dokazni spis ne vložji, kako dozori ta pravda za razsodbo? — Uradno poročilo: stranka ni vložila dokaznega odgovora, stranki nočeta začeti dokaznega postopanja; odlok na to poročilo: za inrotulacijo dokaznih spisov določa se dan.

Lepa je ta skrb za hiter konec pravn, hvalevreden sodnik, ki vse stori, da bi kmalu znebil se more, tlačeče ga v podobi zamotane pravde: ali „*omne nimium vertitur in vitium.*“

Precej §. 1 obč. sod. r. pravi, da sodnik naj ne postopa uradoma v pravn. To načelo je celó naravno. Kaj sodniku mari, ali teče pravda mesec dnij ali toliko let, kolikor ima mesec

dnij? Kaj sodniku mari, če stranki nočeta nadaljevati pravde? Znabiti ne utegneta pravdati se še dalje, znabiti sta obe jednako malomarni in trpita, da je pravda tam, kamor je pritekla; znabiti sta se poravnali izven sodišča: kedo jima sme nakladati sedaj, recimo, tudi le vinar novih stroškov, ki pa nastanejo uže z vročitvijo odloka na uradno poročilo? Le-tó je provzročilo strošek, sodišče prouzročilo je uradno poročilo, naj trpi tudi strošek! Sodnik, če je še tako priden ter vesten in če ima še tako pred očmi mesečne izkaze, dá naj torej brez skrbi počitka pravdi, kateri stranki sami privoščita spanja, in v izkaze naj lahko še 10 let piše: pravda boleha za malomarnostjo obeh strank. Da priče: Štefančkove Neže ni na sveti, da druge priče najti ni, to naj naznañi stranki, katere se stvar tiče, a potem naj ne budí pravde. Inrotulacije dokaznih spisov naj prosita stranki, če hočeta priti do razsodbe, sodnik jima je vsiljevati ne smé.

Tu pa je Ahilejeva peta le-tej razpravi: ne govori li dv. dekret z dné 23. septembra 1785, št. 469. zb. pr. zak. lit. 10 s čisto golimi besedami, da je dokazovalno postopanje završiti z inrotulacijo, a gori navedeni § 1. obč. sod. r. prav takrat daje duška uradnemu postopanju v pravnah, kedar to zakon sam veli?

Besede navedenega dvor. dekreta so: „*sind zu inrotulieren*“, ne pa „*sind von Amtswegen zu inrotulieren*“, in dvorni ta dekret je gledé na prejšnje opazke in na slične določbe v §§ 36, 39, 46, 52, 239 obč. sod. r. za slučaje, kedar jedna stranka opusti procesualen korak, in gledé na določbo v § 172 *ibid.*, da je dokazovalcu prositi inrotulacije, moči umeti le tako, da je dokazne spise tudi urediti, kakor sicer pravdne spise, in da se z inrotulacijo završuje dokazno postopanje; *strankama* je rečeno: „*Die Beweisschriften sind zu inrotulieren.*“

Ne hñti torej sodnik s pomočjo „uradnega poročila“ končavati pravde, saj veš, da ima pravico stranka, vsak čas prositi inrotulacije, in kaj li napraviš s takšno prošnjo, če si pòtem uradnega poročila uže določil dan inrotulacije? Pri sodišči jo moraš shraniti, da ti vsaj finančni pregledovalec ne bode nocijonoval tvojega pre nagljenega uradnega koraka, po katerem si spravil visoki erar ob prošnjske kolke, če bi ne bila katera stranka pozneje in posredno uže dobila odloka o uradnem poročilu, prosila sama inrotulacije.

Evidencija, ki jo veléva min. ukaz z dné 16. decembra 1851. šte. 258 drž. zak., ima čisto drug pomen, ne pa kakšnega uradnega postopanja v dokaznem stadiji pravde; tu hoče se zagotoviti, bodo se li dokazni spisi vlagali v določenih 14dnevnihi rokih, če tudi se je tek roku pretrgal s prošnjo za prepise svedoških zapisnikov, in to je vplivno, če ne drugače, vsaj pri odmerjanji stroškov za dokazne spise, kajti takšnemu prepozno vložnemu spisu se pač ne bo priznala nikaka nagrada, kakor bi se ne, če bi ga vložil kedo po pravdi, završeni z razsodbo.

Glavni smoter tej razpravi je torej izraziti mnenje, da zakon ne dopušča uradnim pötem razpisovati narokov za inrotulacijo dokaznih spisov.

Dokler občni in v tej točki za specijalna postopanja neizpremenjeni sodni red po vsem svojem smislu ne utemeljuje inkvizitornega postopanja, da bi se pravda končala; dokler je sodnik navezan sploh na procesualne formalnosti, dokler se inrotulacija spisov vpričo obeh strank ni odpravila, — tako dolgo mora sodišče čakati, se li bode račilo strankama završiti pravdo ali ne.

Izkazi o pravnih do višjih oblastev pa bodo hladnokrvno poročali, da pravde niso dolgotrajne zaradi sodnikove zanikernosti, ampak zaradi samooblastja pravnih strank.

Kaj pa to? Stranke brez odvetnikov ne bodo nikedar završevale pravnih, ker jim niso znani zgol formalni koraki. Ne bojte se! Komur je kaj do pravde, prišel bode pred sodišče in nadležno zahteval razsodbe, a tu bode zvedel, kaj mu je storiti, da dozori pravda za razsodbo.

Odvetniškemu pomladku!

Vsi odvetniki v Parizu sestavljajo zbor, kateremu je na čelu prvak (*bâtonnier de l'ordre*). Takó razpravljajo med seboj najvažnejša vprašanja, katera bujno življenje francosko nosi na površje v raznih področjih privatnega in javnega prava. Te „*conferences*“ otvori začetkom sodnega leta prvak z govorom. Za to leto je ta čast doletela odvetnika Cressona; on je kot *bâtonnier*

de l'ordre odprl skupščino dné 25. novembra preteklega leta sijajnim govorom, v katerem je predočil odvetniškemu pomladku dve glavni vrlini, ki treba, da dičita odvetnika: nezavisnost in nesebičnost. Priobčujemo tu po prof. Vojnovičevem prevodu v „Mjesečniku“ najlepše strani Cressonovega govora, ki je po merodavnem mnenji Vojnovičevem sestavljen z ono gorečo zgovornostjo, onim navdušenjem za vse istinito in pravično, katero, dejal bi, povsodi izumira razen na Francoskem.

„Vi ste čuli, mlajši bratje moji, govorico o odvetniški disciplini, kaj da zahteva, znabiti celó, kako je stroga. Naj vas to ni najmanj ne straši! Čast se nikoli ne sokoblja z disciplino: ta bode vas ščitila in branila.

Kajti odvetniški red posvečuje modrim zakonom običaje našega zvanja. To so oni običaji, katere so vsaki čas in pod vsako vlado zahtevali interes in dostojanstvo pravosodja, izsledovanje istine v sodnih razpravah, dolžnosti in pravice onih pravdoznancev, govornikov izkušenega poštenja, katerih vsakdanje in vkupno delo, katerih javne in uljudne borbe pripravljajo sodbe magistratov. Brez tega reda, in brez one discipline, ki sili, da se red spoštuje, kakšna bi postala sódnica? Kakšen bi bil sodnik sam? Izgubil bi ta svoje sotrudnike, pripravitelje njegovemu delu; odvetništvo bi se vničilo, ono ne bi dalo novega pomladka.

Vzlic dandenašnji filozofiji, ki v svojih ukih zamenjava dolžnostno nadahnenje s kalkulom egoističnega interesa, — omladina vzdržava svoje viteško navdušenje. Kakor tist, ki pod zastavo kot vojak domovini služi, išče samo časti, pokoriti se zastavi, tako omladina hiti, da se posveti trudu, katerega sreča redko kedaj nagradjuje, zadovoljna, da bode njeno delo uma in žrtev vredno, koje prinaša. Na ta način se ona zapored vpisuje v listino odvetniškega stanu. Kolikor ona hrepeni za tem javnim potrdilom sposobnosti, izkušnje in poštenja, toliko bi se oddaljila od društva ljudij, koje bi zjediniła mržnja do redú in discipline.

Paradoksi imajo vselej svojih privržencev. Neki črčkarji o disciplini so trdili, da naš stan (*le barreau*) vzdržava poleg predpisov, kateri kaznjujejo nepoštenje, tudi zastarelih običajev.

Brez dvojbe, tradicionalni predpisi še živé: njihova močnost kljubovala je razpravam, ki so stare toliko, kolikor oni, a običaj jih opravičuje z vsakdanjo izkušnjo.

Oni predpisi, ki veljajo za nezavisnost odvetnikovo, in predpisi, kateri mu priporočajo nesebičnost (*le désintéressement*), niso mogli zastareti. Ti ne merijo, da vzvišajo rokodelsko čast, nego so bitni dostojanstvu odvetništva.

Brez nezavisnosti ne bi odvetnik nikoli zaslužil avtoritété, koje potrebujejo njegovi nasveti in njegova beseda. Letajoč za opravili, laskajoč in brzo služeč, šel bode na lov na klijente, iskal si bode milosti pri javni upravi in privatnih zavodih, vzdihoval po mogotčevem nasmehu, priklanjal se bode do črne zemlje pred bogatašem. Videli ga boste celo, kako neguje podložnike (*des subalternes*) in računa ž njimi na slaboumnost in na zadrego nesrečneževo, — sodnik pa izgubi zaupanje v spretnost njegovih govorov in v prepričanja, katera ti retorji po ceni prodajajo.

Največji govornik na leci rekel je: nezavisnost je popolnost bitja. Nezavisnost je tudi pogoj značaja; ona je duša talenta.

Vsi ljudje težé za nezavisnostjo, vsaj pravijo tako; ali gotovo vse je strah njenih zahtevov; in malo jih je, ki znajo po njej uravnati svoje življenje.

Odvetniški red, priporočujoč odvetniku, naj je nezavisen, vender nikogar ni obsodil v absolutnost kreposti (*a l'absolu de la vertu*). In v resnici ne kaznjujejo drugega razen pozabljanje in zanemarjanje dostojanstva in vsako poniževanje samega sebe. Zabranjeno je nakladati si mešetarskih poslov, ki zahtevajo polaganje računa, ker takšna opravila so tuja odvetniškemu zvanju ter dajó povoda tožbam, preiskavam, rekriminacijam, nelaskavim razpravam in težkim obdolžitvam.

Včasih se nezavisnost kompromituje, če odvetnik komaj čaka, da postane glasovit. Ta nepotrpežljivost je slaba svétница, ker tira slabiče v opasna prilizovanja. Naj se odvetnik čuva pohlepa, da bi postal glasovit; bolezen ta je tako splošna sedanji čas

Ne porečem z Montaigne-om, da je reputacija najnepotrebniši, najničemurniši in najbolj krivi novec, s katerim se služimo, ali brez prida ne bode, priznati resnico, ki jo je on lepo prevel: „Človeku treba, pravi, da želi bolj dobrega nego

velikega glasú. Zaslužiimo reputacijo, ali ne dopuščajmo, da jo drugi z reklamo pridobivajo zanas.“

Na ist način kakor z nezavisnostjo, bavi se odvetniška disciplina tudi z nesebičnostjo. Kedar nesramnež ponavlja prislovico rimske *décadence*: „*unde habeas, quaerit nemo, sed oportet habere*,“ — ni li izreka splošniša od stvari? Brez dvojbe. Ali odvetniški stan junaški odbija dobička pohlep, ki kot vrtimec vse okoli vleče ná-se: on oživlja in čuva kreposti izvenrednikov.

Ako disciplina priznava naravno pravo odvetniku, da se nagradi njegov trud, ako priznava pravo na zahvalni honorar, ki mu se ponuja, — to pa noče, da odvetnik trguje s svojim znanjem, ona kara in kaznjuje običaje pohlepa za dobičkom. Kajti od načela: vse za poštenje, — nastajajo obveze, katere sprejme in izpolnjuje sleharni član odvetniškega zbora.

Prepoved, da ni zahtevati honorarov brez dostojanstva, ni zagotoviti jim poplačila podpisom menic, obveznic, poročstva, da ni tožiti zaradi njihovega poplačila ali obravnavati jih pred sodiščem; prepoved, da ni zanimati se direktno ali indirektno za uspehe podeljenih svetov in procesov vsake vrste, — te dolžnosti, katerih nijeden drugi stan ne nalaga in ne trpi, navadne so in jednostavne za odvetnika.

Nesebičnost je še bolj stroga dolžnost, če je odvetniku zaradi urada naloženo, da se briga za ubožca, nesrečnika, za zapuščene jetnike. Tolikokrat apeluje se v to ime na naš stan, da, vsaj kar se tiče obrane pred kazenskim sodiščem, vidi se oživotvorjen sen o brezplačni pravdi.

In res, to sodno leto ni bilo požrtvovalnosti odvetnikov, nekoliko bolj priletnih in vse omladine, priti do dna z največjim trudom. Devetnajst odvetnikov, vpisanih v listino, je, da so člani odbora za branitev ubožcev. Le-ti so nežno in ljubeznivo prošnje pregledali in stranke zaslišali v 12.404 pravih. Prvak (*le bâtonnier*) poveril je svojim kolegom 4.197 civilnih opravil in 6.224 preiskav zaradi prestopkov in hudodelstev. Te pravde (10421) ne obsegajo niti onih, ki se nalagajo iz nenada, niti onih, katere se pletejo pred vojaškim sodiščem.

„Posvetiti pravih“ ubožcev svoj čas, svoje nauke in svojo točnost; boriti se za pravo; podpirati slabe in zapuščene; prihajati s svojim znanjem, z modrostjo svojih svetov, s tolažbami,

katere navdiha usmiljenje, na pomoč zatožencem, katere zakon ščiti bodisi proti gorečnosti svojih poddanikov bodisi proti svoji strogosti; ganiti srce in dušo onim nesrečnežem, katerih samo duhovnik in odvetnik nikdar ne zapuščata; braniti krivca samega, analizujoč često fatalne uzroke hudodelstvu; govoriti, dokler se sodba ne izreče, v zakona in človeštva ime, po razsodbi ostati usmiljen: — to je naše najplemenitejše zvanje.

Branitelj ubožcev predstavlja ves odvetniški zbor: nesebičnost je njegovo poštenje. Vzlic težavam dolgih mladostnih let odvetovanja, kljubu borbam zoper tajne potrebe, — on se odreče pravice do nagrade, da celo odklanja svojevoljne ponudbe ubožnih klientov. Poniževal bi denar njegov trud. Njegova veledušnost ne dobi drugje povračila razen v priznanji sodnikov, ki so svedoki njegovim dobrim delom; v javnem spoštovanju, katero slédi vsako požrtvovalnost, a največ v dobri svoji zavesti.

Disciplina in predpisi, kateri jo potrjujejo, potrebni so in dragoceni odvetništvu; vsaki čas so podpirali značaj in vzveličevali slavo našega zvanja.

Ponašajmo se s svojim zvanjem! Sto let je proč, slavnih v zmagah in porazih, a odvetništvo ni oslabelo. Leta 1815., 1830., 1848., 1851., 1871. in za dneva revolucije, povest prikazuje odvetnika ponosnega, milosrčnega, neustrašnega, — s pravico pobija silo, brani zmagance pred zmagovalci. Po besedah Berryer-ovih je odvetnik vselej sklicaval „*forum et jus*“; po besedah Rousse-ovih tolažil je žrtve v temnici.

Zgodi se, kar hoče koli, ostanimo, kar smo: „vojaci svobodne obrane“!

Iz pravosodne prakse.

Civilno pravo.

- d) Ni upravičen deležnik pridržati računa, ki mu je bil radovoljno predložen (§ 830. obč. drž. zak.).

Štefan F., Lovro N., Jakob S. in Karel K. so solastniki žage pod vlož. št. 174 v kat. obč. V. Upravljali so jo vsi solastniki

vkupno. Spomladi 1888. l. so se zmenili, da napravijo med seboj obračun gledé uživanja žage, oziroma založenih stroškov za dobo od 27. julija 1884. l. dalje. Res se na to snidejo dne 6. marcija 1888. l. imenovani prvi trije solastniki pri Štefanu F., da bi sestavili račun. Solastnik Karel K. pa je izjavil, da ga ne bode pri obračunu, da pa bode pritr dil operatu, če mu bode po godi; doposlal je tudi k računanju svoje zapiske, tikajoče se vkupne žage. Oni trije solastniki so torej obračunili brez Karla K. in sestavili pismeni operat z naslovom: Račun Mirške žage. Pripoznali so ga vsi trije izrecno pravilnim, svojeročno ga podpisavši. Poslali so na to ta operat Karlu K., da bi izrazil, hoče li tudi on pripoznati obračun. Jakob Ž. pa, ki mu ga je prinesel, rekel mu je pri tej priliki: »Tukaj je račun, če ga hočete pregledati,« in Karel K. je odgovoril: »Je uže dobro.« Karel K. je pa izročeno listino obdržal, ne da bi izjavil, se li strinja z njeno vsebino ali ne, in zahtevajočim solastnikom listine vrniti ni hotel. Zaradi tega sta solastnika Štefan F. in Lovro N. tožila Karla K., da mora vrniti zadevno listino.

Okrajno sodišče na V. je tožbo odbilo iz nastopnih razlogov: Tožitelja, potem Jakob S. in toženec so solastniki Mirške žage po idejelnih delih. Po navedbah tožbenih bila je od nekedaj navada, da so solastniki koncem gotove dobe obračunili upravo in porabo žage ter da so ob uspehu tega obračuna, določujočega medsobne deležniške tirjatve in dolgove, napravili računski operat, katerega so potem podpisali. Tak vkupen obračun in sestava vkupnega računskega operata bila naj bi tudi dne 6. marcija 1888. l. za dobo od 27. julija 1884 pa do navedenega dne. Ker toženca ni bilo, obračunali so ostali trije sami in spisali vkupni računski operat. Tega poslali so potem tožencu, a ta ga ni hotel podpisati, pač pa je listino obdržal, in tako tožitelja mislita, da jima je s tožbo zahtevati nazaj dotično listino. — Po tem dejanskem položaji obsega vsak tak računski operat razmerje vkupnosti glede v njem uravnane pogodbe, katera postane za vsakega deležnika še le tedaj pravomočna, če so vánjo vsi deležniki privolili. Ker torej tukaj manka privolitve toženčeve, prepirna listina še ni pogodba, tičočá se vkupnosti, nego največ neobvezen načrt, in tožitelja nista legitimovana, da bi zahtevala v imenu vkupnosti, naj toženec izroči to listino in jo deponuje v roke najstarejšega deležnika. — Tožitelja

trdita dalje v tožbi, da so po dotičnem računu ustanovljene obli-gatorne obveze med njima samima in da ga potrebujeta, če hočeta poravnati te vzajemne tirjatve. A ta navedba ni, da bi opravičevala tožbeno zahtevo. Prvič je itak iz tožbe in iz daljnjih pravnih izjav tožiteljskih razvidno, da je račun imel le svrho biti vsem deležnikom vezalna vkupna listina in da je tudi zaradi tega bil poslan tožencu, ki naj bi ga eventualno odobril. Nadalje pa je óna navedba tudi neresnična, ker izhaja iz tožiteljskih navedeb samih, da je mejsobne tirjatve in dolgove deležniške moči še le določiti, kedar je natančno ugotovljena dolgovina in imovina vsakega deležnika in če so na to kompenzovani ti postavki s postavki ostalih deležnikov; šelé tedaj je moči določiti, koliko ima drug od drugega tirjati ali drug dru-gemu dati, če je »debet« in »habet« vseh deležnikov nedvomno priznan, tega pa tukaj ni. — A celo tedaj, če so bile ustanovljene takšne tirjatve med tožiteljema, ni osnovana tožbena zahteva. Po § 830 obč. drž. zak. pristojta vsakemu deležniku pravica zahtevati položitev računa. Če ima to pravico, onda mu je gotovo priznati tudi pravico, da sme račun grajati. Tu poslala sta tožitelja tožencu tak račun in le-tá trdi, da hoče ta račun prej ko moči grajati. Ker pa tožitelja niti ne trdita, da je graja prekludovana, onda toženca, ki za sestavo očitovne tožbe potrebuje računa, ni moči siliti, da ga iz rok dá pred preteklim rokom, ki mu pristojta za očitanje. — Naposled je še omeniti, da je tolmačenje tožiteljev koncem replike, češ da je račun listina, ki veže jedino le tožitelja, protivno z svo fundacijo tožbe, in zatorej ni, da bi se na to oziralo.

Protí tej razsodbi vložila sta tožitelja apelacijo, povdarja-joča sosebno to, da o položitvi računa le-tu ni govora, ker nista bila zavezana tožencu položiti računa, kajti upravitelji vkupne žage da so bili vsi sodeležniki vkupno, da torej ni nihče izmed njih bil zavezan, polagati drugemu računa.

Z razsodbo z dné 18. septembra 1889, št. 6848 je viš. dež. sodišče v Gr. ugodilo tej apelaciji, predružačilo prvosodno od-ločbo in toženca obsodilo, da mora račun tožiteljema vrniti v roke najstarejšega sodeležnika Štefana F. — to iz naslednjih razlogov:

Po zemljeknjižnem ekstraktu v A ad I. ter po navedbah obeh strank je dokazano, da sta tožitelja in toženec skupna lastnika Mirške žage, in sicer Lovro N. in Štefan F. vsak za $\frac{3}{14}$. Jakob S. in toženec pa vsak za $\frac{4}{14}$. Iz navedeb tožiteljev izhaja, da je

ob upravi in porabi te žage vsak posamezen solastnik v računski dobi posebe zapisaval svojo, iz vkupnosti izhajajočo imovino in dolgovino, to je, kolikor je dal v žago lesa in kolikor je za vkupno lastnino založil, da so od nekedaj gotove dobe vsi deležniki na podlogi posebnih zapisov vkupno obračunali in ob uspehu obračuna, ki je določil mejsobne deležniške tirjatve in dolgove, sestavili ter podpisali vkupni računski operat. Takó vkupno bi naj obračunali in sestavili vkupni računski operat tudi dné 6. marcija 1888 za dobo od 27. julija 1884 naprej. Ker toženec sam priznava, da k temu obračunu ni prišel, obračunala sta, oziraje se tudi na posebni račun, ki ga je bil toženec doposlal, tožitelja z Jakobom S. sama, napravila vkupni računski operat in poslala ga tožencu. Tožitelja zahtevata sedaj od toženca, da jima izroči ta računski operat, ker je od njiju in Jakoba S. podpisan, torej za nje merodaven in pravno-vezalen. Toženec priznava, da sta mu tožitelja doposlala napominani operat, katerega sta tudi res podpisala, češ da je njima merodaven, nadalje da on računa res ni odobril niti podpisal, niti ne tožiteljema vrnil; tudi, da je ta račun poln hib, da ga mora imeti, če ga hoče grajati, in da ni dolžan izročiti ga, ker se mu ni določil rok za očitane ali odobrenje. Po § 830 obč. drž. zak. je pač vsak deležnik upravičen zahtevati položitve računa. Če se pa pomisli, da toženec niti ne trdi, da je od tožiteljev in Jakoba S. zahteval položitve računa in da bi le-ti zavezani bili njemu račun polagati; če se nadalje pomisli, da toženec, in to sam priznava, ni podpisal imenovanega računa, da sta pa tožitelja z Jakobom S. vred pripoznala račun in njegovo vsebino in da so ga vsi trije podpisali zá-se merodavnim; da mu je nadalje Jakob Ž. račun izročil, rekši; »Tukaj je račun, če ga hočete pregledati«, očitvidno torej le za v pogled; če se pomisli, da toženec niti pozvan ni bil, naj odobri ali graja napominani račun, onda nima pravnega razloga, da bi ga zadrževal tožiteljema.

Na revizijo toženčevo je najvišje sodišče z razsodbo z dné 17. decembra 1889, št. 12703 razsodbo višjega sodišča potrdilo iz nastopnih razlogov:

Iz zemljeknjižnega ekstrakta A v tožbi je razvidno, da imata tožitelja Jakob S. in toženec po idejelnih delih solastnino zemljišča pod vlož. št. 174 kat. obč. V.; takisto je lahko smatrati dokazanim, da sta tožitelja in Jakob S. za dobo, v tožbi navedeno,

obračunala, ne da bi bil toženec navzočen, in da se je uspeh tega obračuna pismeno sestavljen na znanje dal tožencu. Iz ugovorov toženčevih ni uvideti, da so bili deležniki, ki so med seboj obračunali, dolžni tožencu položiti račun; tej dolžnosti pogoj je uprava tujega imetja. Ni torej nikake pravne podloge, da bi bilo moči takšno dolžnost spraviti v zvezo s pravico, ki pristojta deležniku po § 830 obč. drž. zak., da se mu položi račun, nego izhaja iz pravnih izjav tožiteljev, da takšne svoje obveze niti ne priznavata, niti je nista hotela izraziti, izročujoč mejsobni obračun. Toženec priznava v odgovoru, da mu je izročil listino Jakob Ž., kateremu sta baje tožitelja naložila, naj račun tožencu v pregled odda, in priznava tudi, da je znabiti Ž. pri tem izustil besede: »Tukaj je račun, če ga hočete pregledati«, in da je on, prejemši listino, odgovoril: »Je uže dobro«, dogodek, ki je najmanj sposoben podpirati ugovor, da se je namerjalo položiti račun, katerega bi bilo eventualno grajati. Potem se kaže, da se zahteva, naj je listino vrniti, neosnovano ometa zaradi tega, ker da je toženec potrebuje v vložitev očitovne tožbe, in bil bi moral prav toženec sam zahtevati pravnim pôtem priznanja, da je dolžnost, položiti račun. Predno pa se je komu račun v resnici položil, tudi ne more biti govora o uvedbi poziva po § 100 obč. sod. r. in da je odkazati tožiteljema takšno postopanje. In ker toženec noče, da bi veljali tudi proti njemu posledki mejsobnega obračuna, napravljenega med ostalimi deležniki, kaže to, da je omenjena listina z zabeleženim obračunom sama na sebi le vkupna tistim, ki so se vdeležili obračuna; zadržavati jo ni pravnega razloga, nego vrniti jo je tej vkupnosti, kedar je prilično namenu, zaradi katerega je bila izročena, doslužila, to je po storjenem pregledu.

b) Pristojnost sodnih oblastev za tožbe o moteni posesti v razlastitvenem postopanju.

Proti ravnateljstvu državnih železnic, zastopanemu po finančni prokuraturi in proti firmi G. de Ceconi in drug., katera je prevzela, da gradi zvezno železnico med Herpeljsko državno železnico in Sv. - savskim petrolejskim reservoarom, naperili so pravdo zaradi motene posesti T. S. in drugovi, zahtevajoč s tožbo de pr. 22. januarija 1889 št. 2128, naj okrajno za mesto deleg. so-

dišče v Trstu spozna, da je bila motena njihova mirna posest zemljišča pod zem. št. 108 Kjarbole dol., po katerem je nekoliko držala omenjena železnica, da morajo toženci postaviti reči v prejšnji stan in da ne smejo nič več motiti pod globo 1000 gld. — ter naj se jim z odlokom ukaže, da delo ustavijo pod globo 500 gld.

Po zvršenem ogledu ukaže sodišče z odlokom z dne 26. januarija 1889. l. št. 2695 tožencem, da ustavijo delo pod globo 500 gld., in to zategadelj, ker po smislu navedeb strank pripisuje si podjetje Ceconijevo pravico do posesti onih tal, katerih se je polastilo na zemljiščih tožiteljskih, češ, da so bila ta tla razlaščena in da je bilo dotično razlastitveno razsodilo vročeno vdeležencem, potem, ker po smislu navedeb strank samih rečeno razsodilo ni še postalo pravomočno in se torej postopanje podjetja Ceconijevega prikazuje kot samooblasten čin, katerega ne opravičuje pomišljevanje, da bi ona zemljišča eventualno, namreč če bi razsodilo višje oblastvo potrdilo, smatrati bilo za razlaščena; nadalje, ker je po smislu § 10 ces. pat. z dne 27. oktobra 1849 št. 12 drž. zak. sodišču dolžnost preprečiti vse samooblastne čine, in naposled ker ostane tožencem svobodno, da v pravdi »in merito« dokazujejo svojo mirno zadnjo dejansko posest rečenih zemljišč.

Rekurzoma, ki sta ga vložila i podjetje Ceconijevo i finančna prokuratura, je višje deželno sodišče v Trstu z odločbo z dne 21. februarija 1889. l. št. 791 ugodilo obema in vničilo prve inštanice odlok s 26. januarija 1889. l. št. 2695 ter vse prejšnje postopanje, nalagajoč okrajnemu sodišču, da vrne F. S.-u in drug. tožbo kot nepristojno vloženo; tudi je obsodilo tožitelje v povračilo stroškov in sicer iz teh-le razlogov: Tožitelji priznavajo, da je gledé zadevnega zemljišča c. kr. namestništvo v Trstu proglasilo razsodilo z dne 9. decembra 1888 št. 19761, da je razlaščeno ono zemljišče v prid c. kr. ravnateljstvu državnih železnic v to, da se mogoča stori zveza med Herpeljsko in Sv.-savsko železnico. Tožitelji niti trdili niso, da so vložili rekurz zoper to razsodilo, in zaradi tega je smatrati, da je pravomočno. A po tem je lastninska pravica in posest zemljišča prešla neposredno na državo, in tako se tožitelji, ako se je država po Ceconijevem podjetji polastila zemljišča in začela graditi, niso mogli pritoževati pri sodnem oblastvu, ampak pri c. kr. namest-

ništvu, kateremu po določbi § 35. zakona z dne 18. januarja 1878 št. 30 drž. zak. pristojna, da izvršuje razlastitve in razsoja eventualne spore med strankami, ker je sodišče samó poklicano pozvedeti vrednost razlaščenega zemljišča. Ker je nadalje tožena stranka uže v zapisniku z dne 24. jan. 1889. l. prigovarjala nepristojnost sodišča, je ob to smatrati za očitno, da je naprošeno sodno oblastvo nepristojno razsojati spor in to zaradi njegovega predmeta, in zategadelj je na ta slučaj uporabiti določbo § 48. ces. pat. z dne 20. oktobra 1852 št. 251 drž. zak.

Na revizijski rekurz tožitelj je najvišje sodišče z odločbo z dne 25. junija 1889, št. 6884 odpravilo odlok višjega sodišča in odbilo kot nedopustna apelatorna rekurza iz naslednjih razlogov: Gledé na to, da je po § 35 zakona z dne 18. jan. 1878. l. pristojno politično oblastvo za prisilno izvršilo razlastitvenega rzsodila, potem, ker je neprepirno med strankami, da ni še izvršeno postopanje zaradi določevanja odškodninskega zneska in zategadelj ni očitna nepristojnost sodnih oblastev v sedanjem stanju te reči, ker torej ni dopusten proti odloku z dne 26. januarja t. l. št. 2695 c. kr. okrajnega za mesto deleg. sodišča poseben rekurz po smislu § 16. ces. ukaza z dne 27. oktobra 1849, bilo je ugoditi revizijskemu rekurzu.

Dr. O. R.

e) Odvetniški koncipijent sme svojega odvetnika zastopati tudi v rednem ustnem postopanju na deželi.

V pravdi Antonije Z. po dru. Š. zoper Antona Z. je bila določena obravnava v rednem ustnem postopanju pred okrajnim sodiščem na deželi v R. Zglasila sta se k naroku tožiteljčinega zastopnika legit. substitut dr. V., pa toženec sam. Le-tá je izjavil, da na tožbo noče dati odgovora, ker namestu nasprotnice ni prišel odvetnik, nego odvetniški kandidat. Dr. V. pa je na to predlagal rzsoditi »in contumaciam«, in sodišče je res izdalo kontumacijsko rzsodbo.

Na apelacijo toženčevu je višje deželno sodišče v Gr. z odločbo z dne 29. majnika 1889, št. 4781 razveljavilo rzsodbo okrajnega sodišča in postopanje pri naroku kot nično ter zaukazalo, da je nadaljevati postopanje po zakonu o tej tožbi. Razlogi: Po

občnem sodnem redu ima načeloma odvetnik pravico, da sme zastopati stranke, in zakon izrecno ter s posebnimi pogoji ustanavlja tiste posebne izjeme, kedar osebe lahko tudi obravnavajo pred sodiščem po pooblaščenih, ki niso odvetniki. Določbo §-a 15. odvet. reda z dne 6. julija 1860, št. 96 drž. zak. je tudi moči uporabljati samo ob izjemah, katere so postavljene v sumarnem in bagatelnem postopanju, ne pa za redno ustno postopanje. Tudi minist. ukaz z dne 5. julija 1859, št. 122 drž. zak. glede pravdniskega zastopanja v krajih, koder ni odvetnika ali pa je le jeden sam, nanaša se zgolj na podpisovanje pismenih vlog, ne pa tudi na zastopanje pred sodiščem. Zatorej je tožiteljica Antonija Z. mogla tudi pred sodiščem obravnavati le po svojem pravdniku dru. Š., odvetniku v Lj., a če jo je pri naroku zastopal odvetniški koncipijent dr. V., smatrati je, da po zakonu to ni dopustno. Zategadelj pa toženec ni bil zavezan, da bi se spuščal v ustno obravnavanje z neupravičenim zastopnikom tožiteljice, in kontumacijskega predloga zastopnikovega pri naroku ni moči zaradi manjkajoče zastopniške upravičenosti smatrati v pravdi pravoveljavnim. A tako je očitna ničnost v izreku, kateri je bil storjen na omenjenem nezakonitem predlogu.

Na revizijski rekurz Antonije Z. po dru. Š. je najvišje sodišče z odločbo z dne 4. decembra 1889, št. 13719 višjesodni ukaz odpravilo in višjemu sodišču naložilo, da naj o toženčevi apelacijski pritožbi razsodi po zakonu, ne oziraje se na uže rabljeni razlog razveljavljenja.

Razlogi:

Po dvornem dekretu z dne 17. januarija 1787, št. 619 zb. pr. zak. ni odprta proti ukazu drugega sodnika, s katerim se je prvosodna razsodba odpravila kot nična, pot revizije, nego le rekurz do najvišjega pravosodnega oblastva, in torej je revizijsko pritožbo Antonije Z. zoper ukaz viš. dež. sodišča moči uvaževati le kot revizijski rekurz. Le-ta pa je utemeljen, ker z jedne strani toženec — ki je preložitve naroka samo zategadelj prosil, ker k obravnavi ni prišel tožiteljčin zastopnik dr. Š., nego njegov substitut dr. V. — ni pravočasno vložil rekurza proti prvosodnemu odloku, zavračajočemu preložitno zahtevo in zatorej tudi ni več mogel izpodbijati zaradi nedovoljene preložitve naroka kontumačne razsodbe, ki je iztekla, ko je omenjeni odlok bil v pravno moč stopil, — z druge strani

pa, ker je tožiteljčin zastopnik dr. Š. bil po § 15. odvet. reda upravičen, zastopati se dati pri rečenem naroku po odvetniškem kandidatu dru. V., zlasti ker ga ni nikakega zakona, ki bi izrecno velel, da je k obravnavnemu naroku na deželi, vršečem se v ustnem postopanju, privzeti odvetnika. Po poročilu okr. sodišča v Radovljici se je dr. V. pri zadevnem naroku izkazal z legitimacijo odbora odvetniške zbornice kranjske in po vsem tem ni moči uvideti ničnosti v tem, če je pri naroku tožiteljčinega zastopnika substitut dr. V. stavil kontumacijski predlog.

Pravna vprašanja.

4.) Ako se vložita istočasno prošnja za odpis in prošnja za vknjižbo zastavne pravice, — kako je postopati glede prednosti?

5.) Ovira li zabeležba nameravanega odpisa parcel po smislu § 3. zakona z dne 6. februvarija 1869, št. 18, eksekucijo glede teh parcel v iztirjanje *posneje* zastavno-pravno vknjiženih tirjatev — in za koliko časa?

Književna poročila.

K valutnemu vprašanju. Spisal Vaso Petričič. Ponatis iz „Slov. Naroda“. V Ljubljani 1890. Natisnila „Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

V tej 36 strani obsežni knjižici seznanja nas pisatelj z raznimi mnenji o živem vprašanju, kako preustrojiti našo državno valuto. Izraža nam tudi svojo misel o tem. G. V. Petričič je sploh jeden izmed redkih obdelovateljev narodno-gospodarskega polja, katero je v Slovencih malone še popolna ledina.

Mjesečnik pravničkoga društva u Zagrebu prinaša v 2. let. broji naslednje sestavke: Svojstva dosadanjih sustava u kaz. tiskovnih predmetih, izražena u nekih zakonarstvih. Spis. dr. Vl. Pappafava. — Mjestni sudovi kao sudovi kazneni u prekršajih suprot sigurnosti poštenja. Spis. dr. M. Bišćan. — Crtice iz finacijske judikature. Spis. S. Kocian. — Crnogorski gradjanski zakonik i njemačka kritika. Sp. dr. I. J. — Poleg tega praktične slučaje iz civilnega in kazenskega pravosodja.

Sammlung von Entscheidungen zum Handelsgesetzbuche. Sechster Band. Von Dr. Leop. Adler u. Dr. Rob. Clemens. Wien, Manz'sche Buchhandlung 1890.

V tem zvezku, ki se je uže težko pričakoval, zbrane so vse odločbe najvišjega sodišča k trgovinskemu zakonu, k zakonu o pridobitnih in gospodarskih družbah z dne 9. aprila 1873, drž. zak. št. 70 in k zakonu v obrano pravicam zastavnih posestnikov z dne 24. aprila 1874, drž. zak. št. 48 in 49 in to iz let 1880 do vštetega 1883. leta. Vzete so vse, kolikor jih je bilo do 1889. leta priobčenih v avstrijskih strokovnih časopisih, a popravljene po smislu aktov. Dodanih je tudi nekaj določeb iz leta 1876 do 1880, a najvažnejše je kot dodatek sistematično kazálo k zvezku V. in VI. Izdajatelja obečata, da kmalu izide nadaljevalni zvezek te hvale vredne zbirke.

Handbuch der Gebühren von Rechtsgeschäften, Urkunden, Schriften und Amtshandlungen im gerichtlichen Verfahren in und ausser Streitsachen. Von Joh. Gams, Hofsecretär des k. k. obersten Rechnungshofes. Wien 1890. Manz'sche Buchhandlung.

Smoter tej lični knjigi (str. 260 + V) je, da bi sodnim uradnikom in strankam podala jasen pregled pristojbinskih določil, ki so merodavna za pristojbine v sodnem uradovanji in sicer od sodnih obravnavnih aktov in uradnih dejanj, potem v prepirnem in izvenprepirnem postopanju. Smoter je gotovo praktičen. Še nedavno je pa prišlo na trg delo iz te stroke, katero ni za nikako rabo. Danes naznanjena priročna knjiga pa bode dobro služila.

Die Evidenzhaltung des Grundbuches, Berg-, Eisenbahnbuches und der Landtafel zum Zwecke d. Herstellung u. Herhaltung d. Uebereinstimmung mit dem Grundsteuerkataster. Bearbeitet von Franz Pollak. Wien 1890. Manz'sche Buchhandlung.

Razloženi so tu dotični zakoni in ukazi c. kr. pravosodnega ministerstva ter c. kr. višj. dež. sodišča Dunajskega in sicer ne samo časovno razvrščeni, nego tudi stvarno razloženi. Predpis, ki ga je prilično treba, dobi se lahko brzo in popolno. Dodani so praktični uzorci in obrazci, tako da je delo zelo uporabno, seveda po svojem namenu le najbolj v območji Dunajskega višj. sodišča.

Državni zakonik v slovenski izdaji. (Dalje.) Kos XXXIII Izdan in razposlan dne 5. junija 1889. 78. Ukaz pravosodnega ministerstva od 8. maja 1889, da se občina Dejšina odkazuje okolišu mestno-delegovanega okrajnega sodišča pelzenskega na Češkem. 79. Razglas finančnega ministerstva od 11. maja 1889, da se je ustanovila podružnica kraljevo-ogerske colnije mitroviške v Jarku (v Slavoniji). 80. Ukaz ministerstva za bogočastje in uk v porazumu s poljedelskim ministrom od 18. maja 1889, s katerim se, izpreminjajoč ukaz od 8. decembra 1881 drž. zak. št. 1 iz leta 1882), izdajejo novi propisi, kako opravljati teoretične državne preskušnje na visoki šoli za zemljedelstvo. 81. Zakon od 22. maja 1889, o tem, da se menoma prepuščajo predmeti nepremične državne svojine, dalje o prodaji nepremične državne svojine, in kako porabljeti izkupilo. — Kos XXXIV. Izdan in razposlan dne 5. junija 1889. 82. Zakon od 25. maja 1889, da država prevzame v svoj obrat in po okolnostih odkupi avstrijske proge prve ogersko-gališke železnice in ogerske zapadne železnice. 83. Zakon od 26. maja 1889, o nadaljnjem začasnem ustavljenji delovanja porotam za okoliš kotorskega okrožnega sodišča v Dalmaciji. 84. Zakon od 28. maja 1889, o tem, kako je zadolžnice gališkega in bukovinskega propinacijskega odkupa

uporabljati za koristonosno nalaganje ustanovinskih glavnic, glavnic zavodov stoječih pod javnim nadzorom, potem otročjih, fidejkomisnih in hranilnih novcev, in pa za polaganje položnin. — Kos XXXV. Izdan in razposlan dne 15. junija 1889. 85 Pogodba o Suez-prekopu od 29 oktobra 1888. — Kos XXXVI. Izdan in razposlan dne 18. junija 1889. 86. Zakon od 26. maja 1889, s katerim se uravnavaajo prejemki dejalnih državnih slug pri poštnem in telegrafskem zavodu, spadajočih v vrsto služništva. 87. Zakon od 28. maja 1889, o ustanovitvi družinskega fidejkomisa knezov Didtrichsteinov. 88. Zakon od 30. maja 1889, da naj si država pridobi enošestinske deleže dunajske in spojne železnice, katere imajo avstrijska severo-zapadna železnica, družba avstrijsko ogerske državne železnice in družba južne železnice. 89. Zakon od 30. maja 1889, s katerim se mestni občini in pa trgovski in obrtni zboruici tržaški dodeljuje prostost od pristojbin in se jima podaljšuje prostost od davka za nove, prizidane in prizi-dane stavbe z namenom, da izvršita dopustilo od 19. julija 1887 za stavbo in obrat javnih skladovnic in hangarjev v novem pristanišči tržaškem. 90. Zakon od 31. maja 1889, o napravi poslopja za nemško obrtno šolo v Brau in o do-bavi potrebnih novcev. 91. Zakon od 1. junija 1889, o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice). 92. Ukaz finančnega ministra od 13. junija 1889, v izvršitev zakona od 1. junija 1889 (drž. zak. št. 91), o pristojbinskih ugodnostih za kreditna in napredninska društva (hranilnice in posojilnice). 93. Razpis finančnega ministerstva od 12. junija 1889, o kakovosti posod pogreznic, ki jih je uporabljati v ovedbo alkoholovitosti žganja. 94. Ukaz ministerstva za notranje stvari od 14. junija 1889, s katerim se v zmislu § 76, odstavka 2. zakona od 30. marca 1888 (drž. zak. št. 33), o bolniškem zavarovanji delavcev, ustanavlja čas, kedaj je pričeti v § 1. tega zakona omenjeno zavarovanje. 95. Ukaz ministerstva za notranje stvari od 14. junija 1889, s katerim se v zmislu § 63. odstavka 2. zakona od 28. decembra 1887 (drž. zak. št. 1 od leta 1888), o uzeognem zavarovanji delavcev, ustanavlja čas, kedaj je pričeti v § 1. tega zakona omenjeno zavarovanje.

(Dalje prihodnjič.)

Drobne vesti.

V Ljubljani, dne 15. marcija 1890.

— (Iz kronike društva „Pravnika.“) Dne 22. prošlega meseca bil je društveni shod „pri Slonu“, ki se ga je vdeležilo navadno število družtvenikov. Čital je društvenik dr. Vlad. Žitek svojo skrbno sestavljeno razpravo „o razžaljenji časti po novem načrtu kazenskega zakona“, s katero je poslušalce potanko opozarjal na logično zvezo med novimi določili in na razlike v primerih s sedanjim zakonom. Po zahvali, ki jo je izrekel predavatelju načelnik dr. Papež, vsprožil je društveni odbornik svetnik Vencajz

razgovor o pravnikiškem nemško-slovenskem slovarji. Uspeh tega razgovora je bilo soglasno naročilo društvenemu odboru, naj v kratkem ukrene, da se zbiranje gradiva za slovar prične in priredi navodilo zbirateljem. Večina navzočih društvenikov je izjavila, da prevzame delo, katero posamezniku odbor naloži. Iz odbora dodajemo, da dotično delo pripravljata dva odbornika.

— (Osobne vesti.) Imenovani so: Računski revident pri fin. ravnateljstvu v Ljubljani, J. Zabukovec računskim svètnikom; rač. oficijala A. Svetek in Val. Vojvoda rač. revidentoma in asistenta Al. Dolenc in Al. Hiršal rač. oficijaloma pri istem ravnateljstvu; — notarski kandidat dr. H. Bullo notarjem v Ajdovščini, not. kand. K. Čibej notarjem v Komnu; pravni praktikant Fr. Peterlin avskultantom za Kranjsko.

— (Pravničko društvo u Zagrebu) imelo je dne 22. prošlega meseca svojo redno glavno skupščino. Tajnik prof. dr. Spevec in blagajnik prof. dr. Pliverić predložila sta tiskano „Izveščje pravničkoga društva za g. 1889.“ Poglavitno delo društva je bilo izdavanje društvenega časopisa „Mjesečnika“, ki jako lepo napreduje in ki ga je lani izšlo 49 pól. V „Izveščji“ tudi čitamo, da društvo pomaga jugoslovanski akademiji znanosti in umetnosti pri sestavi slovarja hrvatskega ali srbskega jezika glede pravnikiških izrazov; odbornik dr. Jakšić priredil je popis del, iz katerih bi bilo zbirati za slovar, in ta popis gre sedaj od odbornika do odbornika, da ga še popolnijo. To leto šteje društvo 527 članov. Izdatek je lani znašal 4441 gld. 36 kr., a dohodek 4620 gld. 33 kr. Imovina koncem 1889. l. znašala je 6777 gld. 88 kr. Za to leto so poleg starega predsednika dra. Fr. Burgstallerja izvoljeni v odbor vsi dosedanji odborniki razen prof. dra. pl. Bresztyenszkega, kateremu je naslednik dr. M. Biščan, kr. kot. sodnik. „Mjesečnik“ bode tudi za naprej, uže 16. leto. urejeval prof. dr. Blaž Lorković

— (K ženitnemu pravu avstrijskemu.) A. K. iz Celovca, oženjen po katoliškem obredu, dobi poverilnico, da se izseli iz Avstrije, in kmalu potem tudi domovinsko pravico v Ogerski. Tu leta 1888. prestopi v protestantsko cerkev. Na ta način se mu posreči, da se razdruži njegov zakon, kakor je želel, in oženi se znova s protestantsko deklico, katera se je tudi bila iz Avstrije izselila na Ogersko. Ko pa se povrne v Avstrijo, bilo mu je do tega, da bi se razdružil tudi njegov drugi zakon. To ni bilo težko. Izrekla so sodišča, da je prvi zakon nerazdružen, ker je sklenen po katoliškem obredu, a da je zaradi tega drugi zakon uže iz kraja neveljaven; bigamije da ni, ker je mož ravnal „bona fide“. Ugovarjal je „defensor matrimonii“, da je drugi zakon bil sklenen v inozemstvu, a najvišje sodišče se na to ni oziralo, nego storilo je važni judikat: To, je li veljaven zakon, sklenen med zakonskima, ki stalno bivata v Avstriji, odločiti je avstrijskim sodiščem, četudi je zakon bil sklenen v inozemstvu, četudi sta zakonska inozemca in mora znabiti avstrijski sodnik razsojati na podlogi inozemskega prava.

Člani društva „Pravnika“ 1890. l.

1. Andolšek Fran, c. kr. okr. sodnik v Kranjski gori.
2. Dr. Arko Anton, zdravnik v Škofji Loki.
3. Dr. Babnik Janko, c. kr. okr. sodišča pristav v Logatci.
4. Baš Lovro, c. kr. notar v Celji.
5. Borovniške občine predstojništvo.
6. Brumen Anton, c. kr. okr. sodišča pristav v Slov. Bistrici.
7. Butalič Jakob, c. kr. kancelist v Radoljci.
8. Dr. Dečko Ivan, odvetniški kandidat v Celji.
9. Dekleva Alojzij, c. kr. okr. sodišča pristav v Kozjem.
10. Dr. Dolenc Hinko, c. kr. dež. sodišča tajnik v Ljubljani.
11. Dolinšek Blaž, c. kr. okr. sodišča pristav v Ribnici.
12. Drukar Avgust, notarski kandidat v Kranji.
13. Dr. pl. Ducar Josip, c. kr. avskultant v Ptujem.
14. Dr. Dukić Anton, odvetnik v Pazinu.
15. Einspieler Tomaž, c. kr. okrož. sodišča tajnik v Rudolfovem.
16. Erhovnic Fran, c. kr. notar v Ribnici.
17. Dr. Ferjančič Andrej, c. kr. držav. pravd. substitut v Ljubljani.
18. Dr. Firbas Fran, c. kr. notar v Brežicah.
19. Dr. Fraidl Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Ptujem.
20. Frankovič Henrik, c. kr. okr. sodišča pristav v Kostanjevici.
21. Gabrielčič Miha, c. kr. okr. sodišča pristav v Tolminu.
22. Geiger Fran, c. kr. davčni nadzornik v Radoljci.
23. Dr. Gelingsheim Dragotin, c. kr. okrož. sod. pristav v Celji.
24. Dr. Geršak Ivan, c. kr. notar v Ormoži.
25. Dr. Gestrin Karol, c. kr. dež. sod. svetnik v Rudolfovem.
26. Dr. Glančnik B., odvetnik v Mariboru.
27. Glaser Ivan, pravnik v Gradci.
28. Globočnik Janko, notarski kandidat v Kranji.
29. Globočnik Viktor, c. kr. notar v Kranji.
30. Golia Ludvik, c. kr. okr. sodnik v Trebnjem.
31. Gogola Ivan, c. kr. notar v Ljubljani.
32. Dr. Gregorec Lavoslav, kanonik in župnik v Novi cerkvi pri Celji.
33. Grill Matija, c. kr. okrajni glavar v Litiji.
34. Dr. Gross Fran, c. kr. dež. sodišča pristav v Ljubljani.
35. Gruntar Ignacij, c. kr. notar v Logatci.
36. Gutman Emil, c. kr. fin. prokurateure pristav v Ljubljani.
37. Dr. Homan Alojzij, odvetniški kandidat na Dunaji.
38. Dr. Horvat Tomaž, odvetnik v Ptujem.
39. Dr. Hrašovec Juro, odvetnik v Celji.
40. Hren Jakob, c. kr. dež. sodišča svetnik v Celovci.
41. Hribar Ivan, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani.
42. Dr. Hudnik Matija, odvetniški kandidat v Ljubljani.
43. Hudovernik Aleksander, c. kr. notar v Kranjski gori.

44. Dr. Jan Ivan, c. kr. fin. prokuratora koncipist v Ljubljani.
45. Dr. Jurtela Fran, odvetnik v Ptujem.
46. Kastreutz Egidij, c. kr. okr. sodišča pristav v Zatični.
47. Dr. Kavčič Jakob, c. kr. drž. pravd. substitut v Ljubljani.
48. Kermeč Filip, c. kr. okr. sodišča pristav v Konjicah.
49. Kersnik Janko, c. kr. notar na Brdu.
50. Dr. Kladva Ivan, c. kr. okr. sodišča pristav v Ilir. Bistrici.
51. Klobučar Anton, c. kr. okr. sodišča pristav v Voloski.
52. Kobljar Anton, duhovnik v prisil. delavnici v Ljubljani.
53. Kodrič Fran, c. kr. okr. sodnik v Tolminu.
54. Kosér Makso, c. kr. notar v Idriji.
55. Kovač Josip, c. kr. sodni pristav v Rudolfovem.
56. Krek Bogomil, pravnik v Gradci.
57. Dr. Krisper Valentin, odvetniški kandidat v Ljubljani.
58. Kronvogel Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Št. Lenartu pri Mariboru.
59. Dr. Kulterer Jurij, odvetnik v Velikovci.
60. Kupljen Anton, c. kr. notar v Črnomlji.
61. Kušar Josip, odvetniški kandidat v Kranji.
62. Lenček Niko, c. kr. notar v Velikih Laščah.
63. Levec Anton, c. kr. dež. sodišča pristav v Ljubljani.
64. Lončar Ivan, c. kr. davk. nadzornik na Krškem.
65. Lubeč Karol, c. kr. fin. tajnik v Gradci.
66. Dr. Majaron Danilo, odvetniški kandidat v Ljubljani.
67. Martinak Josip, c. kr. dež. sodišča svetnik v Ljubljani.
68. Mihelič Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Ptujem.
69. Merk Josip, c. kr. vladni svetnik v Ljubljani.
70. Dr. Mencinger Janez, odvetnik na Krškem.
71. Mikuš Fran, c. kr. okr. sodnik v Loži.
72. Dr. Mosché Alfonz, odvetnik v Ljubljani.
73. Dr. Messner, odvetnik v Velikovci.
74. Dr. Munda Fran, odvetnik v Ljubljani.
75. Murnik Ivan, ces. svetnik v Ljubljani.
76. Nabernik Ivan, c. kr. okr. sodnik v Litiji.
77. Novak Mihalj, c. kr. okr. sodnik v Mokronogu. *Kostanjevici*
78. Okretič Ivan, c. kr. okr. sodnik v Pazinu.
79. Dr. Papež Fran, odvetnik v Ljubljani.
80. Pehani Fran, posestnik v Žužemberku.
81. Pešec Ant., not. kandidat v Zatični.
82. Petrovič Ivan, c. kr. okr. sodišča pristav v Št. Lenartu pri Mariboru.
83. Pfefferer Adolf, c. kr. okr. sodnik v Mokronogu.
84. Dr. Pfefferer Anton, odvetnik v Ljubljani.
85. Pfeifer Henrik, pravnik v Ljubljani.
86. Pirc Ciril, pravnik v Kranji.
87. Pirnat Stanko, c. kr. notar v Zatični.
88. Dr. Pitamic Fr., odvetnik v Postojini.

89. Plantan Ivan, c. kr. notar v Radoljici.
90. Pleiweis Karol, c. kr. avskultant v Ljubljani.
91. Pleško Karol, c. kr. dež. sodišča svetnik v Ljubljani.
92. Dr. Ploj Jakob, odvetnik v Ptujem.
93. Ploj Oton, c. kr. notar v Žužemberku.
94. Pollak Josip, c. kr. vlad. koncipist na Krškem.
95. Polec Julij, c. kr. okr. sodnik v Kamniku.
96. Dr. Poznik Albin, c. kr. notar v Rudolfovem.
97. Dr. Pretner Matej, odvetniški kandidat v Postojini.
98. Dr. Prus Dragotin, zdravnik v Konjicah.
99. Dr. Pučko Jurij, c. kr. notar na Krškem.
100. Pukl Jakob, odvetniški kandidat na Dunaji.
101. Ravnikar Aleksander, c. kr. okr. sodišča pristav v Logatci.
102. Ribař Otokar, c. kr. avskultant v Trstu.
103. Rihar Josip, c. kr. okrajni komisar v Ljubljani.
104. Rizzoli Emil, c. kr. okr. sodišča pristav v Radečah.
105. Roblek Fran, posestnik v Žalci.
106. Roglič Jakob, c. kr. kancelist v Vel. Laščah.
107. Rogina Anton, c. kr. avskultant v Rudolfovem.
108. Rohrmann Adolf, c. kr. okr. glavarstva tajnik v Kranji.
109. Rohrmann Josip, not. kandidat v Kostanjevici.
110. Rotter Rudolf, c. kr. davkar v Kranji.
111. Rotner Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Šmariji pri Jelšah.
112. Rozina Viktor, c. kr. notar v Kostanjevici.
113. Dr. Rudolf J., odvetnik v Konjicah.
114. Senčar Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Senožečah.
115. Dr. Sernek Josip, odvetnik v Celji.
116. Sešek Ivan, magistratni tajnik v Ljubljani.
117. Sitter Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Mahrenbergu.
118. Dr. Slanc Dragotin, odvetnik v Rudolfovem.
119. Smodej Josip, not. kandidat v Radoljici.
120. Spess Mihael, koncipijent v Slov. Bistrici.
121. Dr. Srebre Gvidon, odvetnik v Brežicah.
122. Svetec Luka, c. kr. notar v Litiji.
123. Dr. V. C. Suppan, odvetniški kandidat v Ljubljani.
124. Dr. Suppanz Jarnej, c. kr. notar v Ljubljani.
125. Šetinc Josip, odvetniški koncipijent v Brežicah.
126. Škerlj Ivan, c. kr. drž. pravnika substitut v Rudolfovem.
127. Dr. Škofic Fran, c. kr. okr. sodnik v Loki.
128. Škofic Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Vel. Laščah.
129. Šorli Ivan, c. kr. okr. komisar na Krku (Veglia).
130. Šufraj Danijel, c. kr. okr. sodnik v Vel. Laščah.
131. Dr. Šusteršič Ivan, odvetniški kandidat v Ljubljani.
132. Dr. Schegula Jakob, odvetnik v Rudolfovem.
133. Dr. Schmidinger Karel, c. kr. notar v Kamniku.

134. Dr. pl. Schöppl Anton, odvetnik v Ljubljani.
135. Schwinger Rajmund, c. kr. državni pravdnik v Rudolfovem.
136. Stajer Fran, c. kr. notar v Metliki.
137. Dr. Stanič Josip, odvetnik v Tolminu.
138. Stanič Josip, not. koncipijent v Brežicah.
139. Dr. Stare Josip, c. kr. fin. prokurateure pristav v Ljubljani.
140. Starič Josip, c. kr. okr. sodišča pristav v Litiji.
141. Dr. Stor Fran, odvetnik v Ljubljani.
142. Dr. Štempihar Valentin, odvetnik v Kranji.
143. Štrucelj Jurij, c. kr. okr. sodnik v Il. Bistrici.
144. Dr. Tavčar Ivan, odvetnik v Ljubljani.
145. Dr. Tekavčič Fran, odvetniški kandidat v Ljubljani.
146. pl. Terbuhovič Eugen, c. kr. avskultant v Rudolfovem.
147. Ternovec Bogdan, c. kr. dež. sodišča svetnik v Trstu.
148. Dr. Toplak Jakob, c. kr. avskultant v Gradci.
149. Dr. Triller Karol, odvetniški kandidat v Ljubljani.
150. Dr. Trinajstič Mate, odvetnik v Buzetu.
151. Dr. Tuma Henrik, c. kr. avskultant v Trstu.
152. Dr. Truden Miha, odvet. kandidat v Trstu.
153. Dr. Tušar Anton, c. kr. dež. sodišča svetnik v Rovinji.
154. Dr. Ullepitsch pl. Rudolf, c. kr. dež. sodišča svetnik v Rudolfovem.
155. Vencajz Ivan, c. kr. dež. sodišča svetnik v Ljubljani.
156. Veršec Fran, c. kr. notar v Sevnici.
157. Vidic Makso, c. kr. okr. sodišča pristav na Brdu.
158. Vilfan Janko, odvetniški kandidat na Dunaji.
159. Višnikar Fran, c. kr. okr. sodnik v Ribnici.
160. Dr. Vojska Andrej, c. kr. dež. sodišča svetnik v Rudolfovem.
161. Dr. Vok Fran, c. kr. notar v Ljubljani.
162. Dr. Volčič Eduard, c. kr. okr. sodišča pristav v Žužemberku.
163. Vončina Ivan, magistratni svetnik v Ljubljani.
164. Dr. Voušek Fran, c. kr. okr. sodnik v Brežicah.
165. Wenger Dragotin, c. kr. okr. sodnik v Št. Lenartu pri Mariboru.
166. Wiesthaler Herman, c. kr. avskultant v Mariboru.
167. Wohinec Adolf, c. kr. fin. direkcije praktikant v Ljubljani.
168. Zagorjan Anton, notarski uradnik v Ljubljani.
169. Zamida Matija, dež. svetnik v Ljubljani.
170. Dr. Zbašnik Fran, c. kr. okr. komisar v Kamniku.
171. Zatiško c. kr. okrajno sodišče.
172. Zupančič Josip, odvet. kandidat v Ljubljani.
173. Dr. Žitek Vladimir, odvet. kandidat v Ljubljani.
174. Dr. Žnidarič Alojzij, odvet. kandidat v Mariboru.

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva „Pravnika“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 4 gl., za pol leta 2 gl.

Uredništvo je v Ljubljani, št. 8 na Bregu; upravnništvo pa na Križevniškem trgu št. 7.